

увираження тексту за рахунок емотивного посилення його логічних компонентів; також їм притаманна персуазивність, котра впливає з їхньої авторитетності та культурної значимості. Прецедентні висловлювання сприяють компресії форми, при цьому збільшуючи смисловий обсяг повідомлення, та завуальованості прагматичного впливу.

Список використаних джерел:

1. Корнилов О. А. Языковые картины мира как производные национальных менталитетов: монография. М. : ЧеРо, 2003. 349 с.
2. Селіванова О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава: Довкілля-К, 2006. 716 с.
3. Сніховська І. Е. Механізми, засоби та прийоми мовної гри в сучасній англійській мові: автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04. Запоріжжя, 2005. 20 с.
4. Тимчук О.Т., Сеньків О.М. Функціональний аспект прецедентних текстів. *Молодий вчений*. 2017. № 4.3 (44.3). С. 251–254.
5. Garmon C. W. Organizational discourse: culture's effects on pretexts, subtexts, and contexts. *Comunicación y Sociedad*, no. 37. 2000. P. 203 – 232. URL: https://www.academia.edu/34342413/Organizational_discourse_cultures_effects_on_pretexts_subtexts_and_contexts_2000_ (Accessed 29 October 2022).
6. Oxford English Ddictionary Online. URL: <https://www.oed.com/> (Accessed 11 October 2022).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-279-4-60>

Косяченко К. Е.

*кандидат юридичних наук,
доцент кафедри цивільно-правових дисциплін,
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ*

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР У ДІЯЛЬНОСТІ НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

В умовах глобальних небезпек і загроз національна безпека стає визначальною в теперішніх умовах. Проблема забезпечення національної безпеки держави має важливе значення у контексті

загального розвитку країни та реалізації її національних інтересів. Невід'ємним складником національної безпеки є саме інформаційна безпека. Суттєвим для інформаційної безпеки, як і для національної безпеки будь-якої держави, є дотримання балансу інтересів суспільства і держави. Представниками з боку суспільства є саме неурядові організації.

У науковій та спеціальній літературі інформаційна безпека розглядається як елемент або підсистема національної безпеки. У Законі України «Про основи національної безпеки України» визначено дев'ять основних напрямів державної політики щодо національної безпеки в різних сферах життєдіяльності. До однієї з них належить інформаційна, що дає усі підстави стверджувати, що інформаційна безпека є вагомим складником національної. Водночас автори цього закону поставили інформаційну сферу життєдіяльності на останнє місце, що свідчить про неусвідомлення значення та ролі інформаційної безпеки в розвитку і подальшому існуванні держави [1, с. 202].

На думку Б. А. Кормич, інформаційний аспект національної безпеки є її невід'ємним компонентом, і так само, як інформаційна безпека не може існувати поза межами загальної національної безпеки, впровадження заходів підвищення національної безпеки не будуть ефективними у разі позбавлення своїх інформаційних векторів [2, с. 9].

Згідно із Законом України «Про національну програму інформатизації» інформаційна безпека – це невід'ємна частина політичної, економічної, оборонної та інших складових частин національної безпеки.

Інформаційна безпека – це стан захищеності життєво важливих інтересів людини, суспільства і держави, за якого запобігається нанесення шкоди через неповноту, невчасність та невірогідність інформації, що використовується; негативний інформаційний вплив; негативні наслідки застосування інформаційних технологій; несанкціоноване розповсюдження, використання і порушення цілісності, конфіденційності та доступності інформації [3].

Значний вплив неурядових організацій на процеси формування та збереження національної безпеки пояснюється вимогами сучасних міжнародних подій та результатами практичної діяльності неурядових організацій, їх високої активності в політичному та соціальному житті країни, високого професійного та наукового потенціалу активістів, глибоких знань соціальних, політичних, економічних проблем сучасної України, досвіду міжнародного спілкування, знайомства зі шляхами вирішення проблем у демократичних країнах світу.

Основними формами залучення інститутів громадянського суспільства до системи забезпечення інформаційної безпеки України є:

- участь у публічних громадських обговореннях, що проводяться органами державного управління у сфері інформаційної безпеки;
- вивчення громадської думки та доведення основних кризових явищ у суспільстві до органів державного управління у сфері інформаційної безпеки;
- підготовка інформаційних запитів та скарг про інформаційні правопорушення у процесі громадського контролю за дотриманням законності впроваджених заходів у сфері забезпечення інформаційної безпеки держави.

Варто зазначити, що сьогодні на території України діє ціла низка громадських організацій, які своєю діяльністю підвищують якість функціонування інформаційної безпеки. Серед них зокрема варто відмітити всеукраїнську асоціацію «Інформаційна безпека та інформаційні технології», яка є всеукраїнським об'єднанням громадян, добровільною громадською організацією, що була утворена з метою створення умов для задоволення та захисту законних соціальних інтересів осіб, які прагнуть сприяти розвитку і піднесенню сфери інформаційної безпеки та інформаційних технологій України або суміжних з нею сфер.

На офіційній веб-сторінці асоціації [»vaibit.org](http://vaibit.org) представлено основні цілі, які бачить перед собою асоціація: співробітництво з органами державної влади, громадськими та профспілками, участь у формуванні та реалізації соціально-економічної політики держави, популяризація використання українських засобів захисту інформації, підготовка пропозицій до органів влади. Враховуючи специфіку роботи асоціації «Інформаційна безпека та інформаційні технології» можна сказати, що в більшій мірі вона концентрує увагу на роботі в сфері захисту інформації та розвитку інформаційних технологій, тоді як забезпеченню захисту інформаційного простору, у цілому, приділяється значно менше уваги [4].

Більш активною в питаннях інформаційної безпеки держави є неурядова організація «Центр військово-політичних досліджень» (м. Київ). Разом з тим, слід відмітити, що дана організація не настільки відома як її проєкт під назвою «Інформаційний опір» (далі ІО). Як зазначено на офіційному сайті [»sproutv.info](http://sproutv.info), ця неурядова ініціатива створена з метою протидії в інформаційному полі зовнішнім загрозам, що постають перед Україною в військовій, економічній, енергетичній сферах, а також в сфері інформаційної безпеки. Для ефективної просвітницької роботи з населенням та всезагальної протидії інформаційним загрозам, зареєстровані

офіційні групи ІО в найпопулярніших соціальних мережах, а саме «Facebook», «Twitter», також створено офіційний канал на популярному відеохостингу YouTube. Початок роботи проекту припав на початкову стадію російської агресії проти України, а саме на 2 березня 2014 року [5].

Отже, функціонування системи забезпечення інформаційної безпеки держави за підтримки неурядових організацій може здійснюватися шляхом залучення неурядових організацій до налагодження дієвої інфраструктури інформаційного забезпечення національної безпеки держави; спрямування діяльності неурядових організацій з метою координації діяльності державних органів щодо визначення, попередження та прогнозування явищ у сфері впливу на інформаційну безпеку; сприяння залученню неурядовими організаціями досвіду міжнародного співробітництва у сфері забезпечення інформаційної безпеки; залучення неурядових організацій до розроблення та обговорення пропозицій щодо зміни нормативно-правової бази у сфері забезпечення інформаційної безпеки держави.

Список використаних джерел:

1. Логінов О. В. Сучасні проблеми забезпечення інформаційної безпеки в контексті формування системи державного управління. Науковий вісник Юридичної академії МВС України. 2003. № 3. 224 с.
2. Кормич Б.А. Інформаційна безпека: організаційно-правові основи: Навч. посібник. Київ: Кондор, 2004. 384 с.
3. Проект концепції інформаційної безпеки України. Міністерство інформаційної політики України. Режим доступу: http://mir.gov.ua/done_img/d/30-project_08_06_15.pdf.
4. Про асоціацію [Електронний ресурс]. – Веб-сторінка ВА «Інформаційна безпека та інформаційні технології». – Режим доступу: <http://www.vaibit.org/About.aspx>.
5. Про нас | Інформаційний опір [Електронний ресурс]. – Веб-сторінка проекту «Інформаційний опір». – Режим доступу: <http://sprotyv.info/ru/o-nas>.